

# ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

## ΗΤΟΙ ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΝΩΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα ὑπὸ  
ΙΩΣΙΜΑ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΟΥ

( ΓΡΑΦΕΙΟΝ Διασταύρωσις τῶν ὁδῶν  
) Ἀλεξάνδρας ἀριθ. 119 ἔ. Ὀγγλ ἀριθ. 12.

### ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

Καθὼς σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν τὰ ὕλικά  
λείψαντα τῶν σωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν,  
οὕτως ὀρείλομεν νὰ σεβόμεθα καὶ νὰ τιμῶ-  
μεν τὰ πνευματικά λείψαντα τοῦ νοῦς αὐ-  
τῶν καὶ τὰ μὲν ὕλικά εἰσιν ὅττ' ἀπὸ γαι-  
ωμένα, τὰ δὲ πνευματικά εἰσιν ἐν τοῖς χάρ-  
τῳις διεσκορπισμένα, ἀλλὰ ἔ τὰ μὲν καὶ τὰ  
δὲ διέσθαιρεν ὁ πανδαμάτωρ χρόνος. Τὰ  
μὲν ὕλικά ἡ πλεονεξία καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια  
ἐνόθευσαν καὶ ἀντικατέστησαν. Τὰ δὲ πνευ-  
ματικά ὡς ὄντα πνεύματα ἔ πτερόντα ἐπη-  
πέταξαν, ἔμενον δὲ ὀλίγα κεκολωμένα,  
ἅτινα εὐρόντες οἱ Σχμαρεῖται Εὐρώπαιοι  
περισυνέλεξαν καὶ ἐναπίθεσαν αὐτὰ εἰς τὸ  
πανδοχεῖον τῆς Εὐρώπης καὶ ἤδη μένουσιν  
ἐκεῖ. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι τῶν γεννησάν-  
των αὐτὰ ὀρείλομεν ἵνα μεταφέρωμεν αὐτὰ  
εἰς τὴν πατρικὴν αὐτῶν καλύβην, ἥτις εἶναι  
ἡ πτωχὴ Ἑλλάς, ἐπὶ καὶ ἡμεῖς τὰ γνή-  
σια τέκνα αὐτῶν μετὰσχόμεν αὐτῶν καὶ  
πρὸ πάντων ἡμεῖς οἱ μοναχοὶ, οἵτινες ἐφά-  
γομεν ἄρτον διὰ τῶν ὕλικῶν λειψάνων αὐτῶν  
(ἰγὼ δὲ οὐδέποτε ἐγεύσθην διὰ τῶν τοιού-  
των λειψάνων ἄρτου), ὀρείλομεν ἕκαστος νὰ  
μεταφέρωμεν ὅτι δυνάμεθα ἀπὸ τῶν παν-  
δοχείων τῶν Σχμαρετῶν, ἀπὸ τῶν Πόλεων  
τῶν Εὐρωπαϊκῶν εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν πατρί-  
δα καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐν ἣ διαμέτομεν. Ἰδοὺ  
δ' ἰγὼ σήμερον διὰ τοῦ ταπεινοῦ καὶ νάνου  
Προμηθέως μεταφέρω ἀπὸ τῶν Παρισίων τὰ  
λείψαντα τοῦ νοῦς τοῦ Ποντικῷ Ἡρακλείδου  
ἅτινα ὁ Πατήρ αὐτῶν ἐκάλεσε Πρωτοτείας  
ἐξ ὧν μετ' ἐνομεν τὴν πολιτείαν τῶν Ἀ-  
θηναίων, τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν Περσίων,  
τῶν Θρακῶν, τῶν Λοκρῶν καὶ πολλῶν ἄλ-

λων ἔθνων τὰς πολιτείας· μετὰ ταῦτα  
σκοποῦμεν νὰ μεταφέρωμεν ἀπὸ τῆς Λει-  
ψίς τὴν τῶν παραδόξων ἔθων συναγωγὴν  
Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἐξ ἧς θὰ μά-  
θωμεν τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν τότε ἔθνων  
καὶ μετ' αὐτὰ ὅ,τι ἐπιτρέψουσιν ἡμῖν αἱ  
πνευματικαὶ καὶ ὕλικαί ἡμῶν δυνάμεις.

### ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΒΙΟΣ

#### ΕΚ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

Ἡρακλείδης Εὐθύρρονος, Ἡρακλεώτης  
τοῦ Πόντου, ἀνὴρ πλούσιος. Ἀθήνησι δὲ  
παρέβηλε πρῶτον μὲν Σπυσιππῶ· ἀλλὰ  
καὶ τῶν Πυθαγορείων διήκουσε, καὶ τὰ Πλά-  
τωνος ἐζηλώκει. Καὶ ὕστερον ἤκουσεν Ἀρι-  
στοτέλους, ὡς φησι Σωτίων ἐν Διαδοχαῖς.  
Οὗτος ἐσθλὴν τε μαλακὴν ἔχρητο, καὶ ὑπέ-  
ρογκος ἦν τὸ σῶμα, ὥστε αὐτὸν ὑπὸ τῶν  
Ἀττικῶν μὴ Ποντικῶν, ἀλλὰ Πομπικῶν  
καλεῖσθαι. Πρῶτος τε ἦν τὸ βῆδισμα καὶ  
σεμνός. Φέρεται δ' αὐτοῦ συγγράμματα  
κάλλιστα τε καὶ ἀριστα.....Καὶ ἐν ἅπῃ  
ποικίλος τε καὶ διηρμένος τὴν λέξιν ἐστὶ,  
καὶ ψυχαγωγεῖν ἱκανῶς δυνάμενος. Δοκεῖ  
δὲ καὶ τὴν πατρίδα τυραννομένην ἐλευθε-  
ρῶσαι, τὸν μόνον κτείναι, ὡς φησι Δη-  
μήτριος ὁ Μάγνης ἐν Ὀμωνόμοις· δε καὶ  
τοιόνδε ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ. Θρέψαι αὐτὸν  
δράκοντα ἐκ νέου, καὶ αὐξήθέντα, ἐπειδὴ  
τελευτᾷ ἐμελλε, κελεύσαι τινι τῶν πιστῶν  
αὐτοῦ τὸ σῶμα κατακρύφει, τὸν δὲ δρά-  
κοντα ἐπὶ τῆς κλίνης θείναι, ἵνα δοξείεν  
εἰς θεοὺς μεταθεσθῆναι. Ἐγένετο δὲ ταῦτα·  
καὶ μετὰ τὸ παραπαμπόντων τὸν Ἡρακλεί-  
δην τῶν πολιτῶν, καὶ εὐφημούντων ὁ δρά-

τερον Ἀριστοτέλης· τῆς δὲ Πυθίας Βάττον αὐτὸν εἰπούσης, ὄνομα τοῦτο ἴσχηκεν. Οὗτος ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς πευσόμενος· ἦν γὰρ ἰσχυρόφωνος. Τοῦ δὲ θεοῦ κελευόντος κτίζειν Αἰδύην, τὸ μὲν πρῶτον ἐρμήσας ἡδυνάτισε...

Φερεσίμη δὲ, ἡ μήτηρ Ἀρκεσιλάου, ἐβασίλευσε, χαλεπὴ καὶ περίεργος. Πολέμουσα γοῦν πρὸς Βαρκαίους, λαβοῦσα δὲ τὴν Βάρκην, τοὺς μὲν ἀνδρας ἀνεσκολόπισε, τῶν δὲ γυναικῶν τοὺς μαστοὺς ἐξέτεμε· μετ' οὐ πολὺ δὲ ζῶσα κατεστάπη.

Βάττος δὲ ἐβασίλευσεν ὁ καλὸς, ἐβδομος ὢν ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Ἀρκεσιλάου δὲ βασιλεύοντος, λευκὸς κόραξ ἐφάνη, περὶ οὗ λόγιον ἦν χαλεπὸν. Δημοκρατίας δὲ γενομένης, Βάττος εἰς Ἑσπερίδας ἐλθὼν ἀπέθανε· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λαβόντες κατεπόντισαν.

Νόμος δὲ ἦν τοὺς πολυδίκους καὶ κακοπράγμονας ὑπὸ τῶν Ἑφόρων προάγεσθαι, καὶ ζημιοῦν τούτους, καὶ ἀτίμους ποιεῖν.

## ε. ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ

Κόρινθος Ἐφουρα πρότερον ἐκαλεῖτο μέχρι Κόρινθου, ἀφ' οὗ τοῦνομα ἔσχεν. Ἐβασίλευσε δὲ καὶ Βακχίς ὁ τρίτος, γωλὸς καὶ εὐτελής τὴν οἶον, καλῶς δὲ ἀρχὼν καὶ πολιτικῶς. ὧ θυγατέρες μὲν τρεῖς, υἱὸς δὲ ἑπτὰ, οἱ τὸ γένος οὕτως κῆρυξαν, ὥστε Βακχιάδας ἀντὶ Ἡρακλειδῶν καλεῖσθαι τοὺς ὑπ' αὐτῶν. Περιχλῆδρος δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν, δορυφόρους ἔχων, καὶ οὐκ ἐπιτρέπων ἐν ἄστει ζῆν, ἐτι δὲ δούλων κτῆσιν καὶ τρυφῇ ὅλως περιαιρῶν. Μέτριος δὲ ἦν ἐν ἄλλοις, τῷ τε μηδὲνα τέλος πρᾶσσεσθαι, ἀρκεῖσθαι τε τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῷ μήτε ἄδικος, μήτε ὑβριστικός εἶναι. Μισοπόντρος δὲ [ὢν], τὰς προκωγού· πάσας κατεπόντισε. Βουλὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων κατέστησεν, οἱ οὐκ ἐρίεσαν διαπαντὴν πλέον ἢ κατὰ τὰς προσόδους.

## ς. ΗΛΕΙΩΝ

Πανταλέων ἐβασίλευσεν ἐν τούτοις, ὑβριστῆς καὶ χαλεπός. Οὗτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκτεμῶν ἠνάγκασε καταργεῖν τοὺς δοχεῖς.

## ζ. ΤΕΝΕΔΙΩΝ

Τένεδος ἡ νῆσος τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Λεῖκρος ἐκαλεῖτο, χρόνῳ δὲ ὑπερῶν, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, Τέννης, διενεχθεὶς πρὸς τὸν κατέρα, συσφικισεν αὐτήν. Λέγεται δὲ, καταψευσαμένης αὐτοῦ τῆς μητρίδος, καταμαρτυρήσαντος αὐλητοῦ τινος διαζεσθαι ταύτην, εἰς λάρακα ἐμβληθείς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιζοθεῖς, διεσπῶσθαι πρὸς τὴν νῆσον· διὰ δὲ τὸ καταψεύσασθαι τὸν αὐλητὴν, οὐ νόμιμον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰσεῖναι.

Ὅτι Ἀμαυρός, γωλὸς τοὺς πόδας, ἐβασίλευσε ταύτης.

Νόμον δὲ τινὰ φασὶ τὸν βασιλεῖα Τέννην διαθεσθαι· εἴτις λάβοι μοιχόν, ἀποκτείνειν τοῦτον πέλεκει. Ἀλόντος δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαβόντος ἐρομένου τὸν βασιλεῖα, τί χρὴ ποιεῖν, ἀπεκρίνασθαι, Τῷ νόμῳ χρῆσθαι. Καὶ δια τοῦτο τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπὶ θάτερα πέλεκυς καχάρακται, ἐπὶ θάτερα δὲ ἐξ ἐνὸς αὐχένος πρόσωπον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. Καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιποτόμων τὸ, Ἀποκεκόφθαι Τενεδίῳ πέλεκει.

## η. ΠΑΡΙΩΝ

Πάρον τὴν νῆσον ὠκισε Πάρος, ἐξ Ἀκαδίας λαὸν ἄγων.

Ἀρχιλόχον τὸν ποιητὴν Κόραξ ὄνομα ἐκτεῖνε, πρὸς ὃν φασὶν εἰπεῖν τὴν Πυθίαν, Ἐξίθι νηοῦ. Τοῦτον δὲ εἰπεῖν, Ἀλλὰ καθαρὸς εἰμι, ἀναξ· ἐν χειρῶν γὰρ νόμῳ ἐκτεῖνα.

(ἀκολουθεῖ)

## ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Μεταβὰς εἰς Ἀθήνας καὶ ἔχων ὀλίγας ὥρας διαθέσιμους μετέβην εἰς τὸ πανεπιστήμιον καὶ ἤκροασθην τῶρα εἰς τὸ τέρμα τῆς ζωῆς μου τέσσαρα θεολογικὰ μαθήματα. Κατὰ πρῶτον ἤκουσα τὸν κ. Γ. Λαμπάκη παραδίδοντα τὸ μάθημα τῆς Χριστικτικῆς ἀρχαιολογίας. Ὁ κ. Γ. Λαμπάκης εἶναι εἰς τῶν καθηγητῶν τῶν ἐχόντων λόγον μεταδωτικὸν καὶ πνεῦμα πειστικόν· ὅτε εἰσέρχεται

ται εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς παραδόσεως χει-  
μαροτεῖται ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ἀκροαται  
δὲ δὲν εἶναι μόνον οἱ φοιτηταί τῆς θεολογίας,  
ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι φοιτηταί ἐκ τῶν  
ἄλλων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου· πρὸς  
τούτοις συνέρχονται καὶ ἄλλοι μὴ ὄντες φοι-  
τηταί καὶ γυναῖκες, διότι τὸ μάθημα εἶναι  
τεκνόν· ὁ κ. Γ. Λαμπάκης δὲν περιορίζε-  
ται εἰς τὰς ζήρας λέξεις μόνον, ἀλλὰ πα-  
ραδίδει καὶ διὰ πειραμάτων (παραδίδει ἀπὸ  
τῆς 5—6 μ. μ. κατὰ πᾶσαν Τατάρτην) ὁ  
κ. Λαμπάκης ἀναγινώσκων ἐν τῷ α. κεφ.  
τοῦ Ε'. β. βλ. τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐ-  
σέβιου τοῦ Περμφίλου α. τὰς κατὰ τὴν εἰρκτὴν  
ἐν τῷ σχότει καὶ τῷ χαλεπωτάτῳ χωρίῳ  
συγκλείσεις· καὶ τὰς ἐν τῷ ξύλῳ διατά-  
σεις τῶν ποδῶν, ἐπὶ πέμπτον διατεινομένων  
τῶν ποδῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αἰκίας κατασκευ-  
ασε ξύλον ὁμοῖον τῷ σχήματι τῷ ἱστορου-  
μένῳ μετὰ τῶν τρυπημάτων καὶ ἀπέδειξε  
πρὸς τοὺς ἀκροατάς του τί εἶναι τὸ α. τὰς  
ἐν τῷ ξύλῳ διατάσεις τῶν ποδῶν, ἐπὶ  
πέμπτον διατεινομένων τῶν ποδῶν· ἵνα δὲ  
δείξῃ τὸ σχῆμα τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν  
ναῶν, τὰς κατακόμβας τῆς Ρώμης (α) καὶ

τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων ἐν τοῖς κατα-  
κόμβαις κατασκευάσε πάντας μικρὰς εἰκόνας

0 μέτρ. καὶ 97 ἑκατοστῶν ἐν ταῖς πρὸς  
συγκοινωνίαν διεδοῖς. Αἱ στοαὶ εἶναι διω-  
μιγμέναι τυχαίως κατὰ τὰς φλέβας τῆς πέ-  
τρας ἢ τῆς Ποτιολησίης (πορσελάνης) γῆς,  
ἧς ἕκαστα ὠρύχθησαν. Ἐκαστὴ εἶναι ἴση,  
τινὲς δ' αὐτῶν εἶναι ἀρκούντως μακραί,  
ἀλλ' αἱ πλείους βραχυτάται, καὶ πάσαι  
τοιουτρόπως περιπεπλεγμέναι, τετραπλῆναι,  
μεμιγμέναι, βριθούσαι ἀδιεξ. δυν. ὥστε σχη-  
ματίζουσιν ἀληθῆ ἀδιεξ. δυν. λαβύρινθον. Οἱ  
ὁροὶ τῶν ὁδῶν τούτων ἔχουσι σχῆμα ἐ-  
πικληνὸς θόλου, ἀλλ' ὑπ' οὐδενὸς τεύχους  
στηρίζονται ἐκτὸς μερῶν π. νῶν. Ἀπο και-  
ροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἀπαντῶσι πρὸς τὰς στοὰς  
διαστημάτων καλούμενα cubieula=θῆλα-  
μοι, σκαφέντες ὑπὸ τῶν πρώτων χριστιαν-  
ικῶν ὅπως χρησιμεύωσιν ἀντὶ ἐκκλησιῶν.  
Εἶναι δὲ συνήθως τετράγωνοι ἢ κυκλοει-  
δεῖς, ὀλίγην ἔχοντες εὐρυχωρίαν, καὶ πολ-  
λάκις κοσμούμεναι διὰ τοιχογραφιῶν. Αἱ  
στοαὶ λαμβάνουσι τὸν ἐξωτερικὸν ἀέρα δι'  
ἀρχαίων ὀρυγμάτων πρὸς ἐξαγωγήν τῆς ἐ-  
ρυττομένης ὕλης, ἀπεχόντων ἀλλήλων 300  
τούλαγιστον βήματα, ἀλλ' οὐχ' ἥττον εἶ-  
ναι σκοτειναί. Ἐκτείνονται δὲ πολὺ μακρὰν  
καὶ ἐν ταῖς καθέτως τεμνομέναις πλευραῖς  
αὐτῶν εἶναι τεταγμένα τὰ μνημεῖα τῶν  
χριστιανῶν. Ἐκαστον σῶμα κατέχει ὀρι-  
ζοντιον ὁπλὴν ἐσκαμμένην κατὰ μήκος τῆς  
στοᾶς, καὶ κεκλεισμένην διὰ μεγάλης πλίν-  
θου ἢ πλάκος ἐκ πέτρας ἢ μάρμαρου, ἐ-  
σφραγισμένης δὲ δι' ἀμμοκόλλας. Οὕτως,  
ὑπάρχουσι 5 ἢ 6 σῶματα τὰ μὲν ἐπὶ τῶν  
δὲ, καὶ ἐνίοτε 12. Αἱ ζωγραφίαι, αἱ γλυ-  
φαί, καὶ τὰ μωσαϊκά τῶν κατακομβῶν εἶναι  
τὰ πρῶτα μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς τέχνης  
ἀπαλλαττομένης τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων·  
θέματα δὲ αὐτῆς εἶναι συνήθως ἡ ἐξοδός  
τῆς Κισωτοῦ, ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Ἰω-  
νᾶς, ὁ Ποιμὴν ὁ Κελός, ἡ ἀνάστασις τοῦ  
Λαζάρου. Αἱ ὠραϊόταται κατακόμβαι εἶ-  
ναι αἱ τοῦ Βατικανοῦ, τῆς Περμφίλικῆς ἐ-  
παύλεως τῆς Πορτογενσίης ὁδοῦ, τῆς Ἀ-  
γίας Ἀγνῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Σεβαστιανοῦ·  
αἱ τελευταῖαι αὗται, αἱ εὐρύταται πτωῶν,  
ἐκτείνονται μέχρι τῆς διασταυρώσεως τῆς

(α) Κατακόμβαι τῆς Ρώμης, ὑπόγεια κοι-  
μητήρια, ἐντός παλαιῶν λατομείων. Τὸ εἶ-  
δος τῶν κοιμητηρίων τούτων εἰσῆλθον ἐν Ρώ-  
μῃ μετὰ Χριστόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν  
μαρτύρων. Ὁμοκλήθησαν κατ' ἀρχὰς Κ α-  
τ α τ Ὑ μ β α ι, παρὰ τὸ ἐλληνικὸν κατὰ  
καὶ τ Ὑ μ β ο ς=ὑπόγειος τέφος· εἴτε Κ α-  
τ α κ Ὑ μ β α ι παρὰ τὸ κατὰ κ Ὑ μ β ο ς  
=τόπος ἐσκαμμένος καὶ βαθύς. Κατὰ τοὺς  
ἀρχαίους χρόνους, πολλὰ λατομεῖα μετε-  
ποιήθησαν εἰς τοποὺς πρὸς ταφὴν, καλου-  
μένους ὑπόγεια· οἱ δὲ χριστιανικοὶ ἐμι-  
μήθησαν τὸ ἔθος τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῶν διωγ-  
μῶν, μετεχειρίσθησαν ὡς αὐτὰ λατομεῖα  
τῶν περιχώρων τῆς Ρώμης, ἐν οἷς ἐ-  
τελούν μυστικῶς τὰ ἅγια αὐτῶν μυστήρια  
καὶ ἔθαπτον τοὺς μάρτυρας αὐτῶν.

Αἱ κατακόμβαι συνίστανται ἐκ στενωπῶν  
τῶν πτωῶν, 0 μέτρ. 97 ἕως 1 μέτρ. 30 τὸ  
πλάτος· ἐνίοτε δὲ 1 μέτρ. 62 ἕως 1 μέτρ.  
95 ἑκατοστῶν, ὕψηλαί 2 μέτρ. καὶ 60 μέ-  
τρ. 3 μέτρ. καὶ 89 ἑκατοστῶν, ταπεινοὶν-  
ται δὲ πολλὰχοὺς μέχρι 1 μέτρ. καὶ 30, ἢ

καὶ παρέστησεν αὐτὰς διὰ μηχανήματος· προβολῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων, καὶ ἦτο τόσον ζωηρά ἡ παραστάσις ὥς νὰ ἦσαν τὰ ἀντικείμενα ψηλάφητά, καὶ εἰς κάθε παράστασιν οἱ ἄνθρωποι ἔχεις ακρότουν.

β'. Ἦκουσα τὸν κ. Ζολώταν ἐρμηνεύοντα ἢ μᾶλλον ὑπαγορεύοντα πρὸς τοὺς φοιτητάς· οἵτινες ἔγραφον τὸν 19 καὶ 20 στίχον τοῦ Ε'. κεφάλαιον τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου «Φανερά δὲ ἐστί τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἅτινά ἐστι μοιχεύειν, πορνεία, ἀκαθαρσίαι, ἀσέλγεια· Εἶδολοατρεία, φαρμακεία, ἐχθραὶ, ἔρεις, ζήλοι, θυμὸς, ἐριθείαι, διχοτομίαι, αἵρέσεις» ἃ πέδειξεν ὅτι ἡ μοιχεία, ἡ πορνεία, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀσέλγεια, εἰσὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, τὰ δὲ ἄλλα εἰσὶν ἔργα τῆς κακῆς προαιρέσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος εἰς τὸν 21 στίχον εἶπε «Πράσσον-

Ἀρδεατίνας ἐπὶ τῆς Ἀππίας ὁδοῦ, ὑπὲρ τὸ 1 καὶ ἥμισυ χιλιάμετρον μακρὰν τῆς πόλεως, καὶ βλίνουσιν ἀπὸ τῆς Λατινικῆς ὁδοῦ περίπου μέγροι τῆς Ὀστιενσίης, ἤτοι ἐπὶ ἐκτάσεως 7 ἕως 8 χιλιαμ. Πολλαχοῦ δὲ ἔχουσι δύο ὁροφάς. Καταβαίνουσιν εἰς αὐτὰς συνήθως διὰ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἀγίου Σεβαστιανοῦ. Ὁ P. Marchi ὑπολογίζει τὸ ὅλον μῆκος τῶν κατακομβῶν τῆς Ῥώμης, εἰς 1,200 χιλιάμ. μεθ' ἑξ ἑκατομμυρίων τάρων. Ἀλλὰ πολλὰς τούτων ἡγροῦν διότι αἱ εἰσοδοὶ αὐτῶν εἰναι κατακεχωσμέναι. Ὁ δὲ De Rossi, σύγχρονος ἀρχαιολόγος, φαίνεται ἀποδείξας ὅτι αἱ Ῥωμαῖαι κατακομβαὶ εἰς αἱ μεμονωμένα κοιμητήρια, ὧν ἕκαστον ἔχει τὴν ἀρχὴν του, τοῦ μάρτυρός του καὶ τὴν ἱστορίαν του· ὅτι, τὰ ἀληθῆ ἱστορικὰ κοιμητήρια ἅτινα περιέχουσι τοὺς τύμβους τῶν παπῶν καὶ τῶν ἐπιστῆμων ἀνδρῶν τῆς ἀρχιεργάνου ἐκκλησίας, κατεχώσθησαν ἰσως περὶ τὰ μέτα τοῦ Η'. αἰῶνος· ὑπ' αὐτῶν τῶν χριστιανῶν. οἵτινες οὕτως ἔτιψαν αὐτὰ ἀπὸ τῶν βεβηλώσεων τῶν Σαρακηνῶν, οἵτινες ὤθουν τότε τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν μέχρι τῆς Ῥώμης· πρὸς διαρπαγὴν τῶν πλουσιῶν ἀναθημάτων ἅτινα ἀνετίθεντο ὑπὸ τῶν πιστῶν προικυνκτῶν εἰς τὰς μᾶλλον σεβαστάς κρύπτας.

(Λεξικὸν Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας)

τες» καὶ δὲν εἶπε «πάσχοντες.»

γ'. Ἦκουσα τὸν κ. Δέρβον παραδίδοντα τὴν Πατρολογία ὅς· ὁ θεμὰ εἶχε τὸν Ἀποστολικὸν Πατέρα Ἑρμᾶν· ὁ Ἑρμᾶς συνέγραψε βιβλίον καλούμενον Ποιμὴν· ὁ Ποιμὴν διαίρεται εἰς τρεῖς κατηγορίας· εἰς ὧν ἡ πρώτη ὀνομάζεται ὁράσεις, αἱ ὁράσεις εἰναι τέσσαρες καὶ ἀκολούθως ἀνέπτυξε τὰς 4 ὁράσεις.

δ'. Τὴν Παρασκευὴν (17 τρέχ.) ἀπὸ τῆς 9—10 π. μ. εἰτήληθον εἰς τὰ ὁμιλητικὴν φροντιστήριον ἐν ᾧ παραδίδει ὁ κ. Μετολιάρης, τὸ θέμα ἦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς 4 Κυριακῆς τῶν νηστειῶν (Μάρκ. Θ'. 17—31) τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσεν ἀπὸ τῆς ἑδρας κατ' ἐννοίαν φοιτητῆς τις (ὁ μελετήτης αὐτὸ προηγουμένως) ὃ ὅπου ὁ φοιτητῆς ἐπρότερον ὁ Καθηγητῆς διώρθωνεν αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἤρμηνευσεν αὐτό· καὶ ὅπου πάλιν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ φοιτητοῦ δὲν ἦσαν κατὰ τὸν κανόνα τῆς ὁμιλητικῆς διώρθωνεν αὐτόν ὁ Καθηγητῆς καὶ οὕτω πᾶρλθεν ἡ ὥρα. Ἐμμενον δὲ εἰς Ἀθήνας 70 ὥρας ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. τῆς 14 τοῦ μηνὸς· μέχρι τῆς 3 μ. μ. τῆς 17 τοῦ ἰδίου μηνὸς Παρασκευῆς.

Κατ' αὐτὰς δύο ἀρχαῖαι ὑπάρξεις ἐκ τῆς οἰκογενείας ἡμῶν, αἱ δικηνοτῶμεναι ὅλον τὸν 19 αἰῶνα μετέστησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν· ἦσαν δὲ ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς μου **Ἑλένη Ἐκκαρχιαννάκη** καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς μου **Ἀπόστολος Κ. Στάμου** καὶ ἡδὲ εὐρίσκονται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀδραμ. Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη αὐτῶν.

— Ἡ αὐριανὴ Ἑθνικὴ ἐορτὴ (25 Μαρτίου) εἶναι ἡ τελευταία ἐορτὴ τοῦ 19 αἰῶνος· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπισημοτέρα τῶν ἄλλων ἐτῶν ὡς καὶ θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς προτομασίας, ὡς ποιοῦσι καθ' ὅλον τὸ Κράτος· ὅπως οἱ εἰκοσικωννῖται ἐνθυμῶνται αὐτὴν αἰωνίως καὶ ἐκτελῶσι καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ἐορτάς.